

MÒLLERA ROQUERA

Phycis phycis (Linnaeus, 1766)

Noms FAO: **es** bròtola de roca **fr** phycis de roche **en** forkbeard
Sin. compl.: bròtola de roca, fura, molla, mòllera, bròtola roquera
Codi FAO: FOR

Fórmula radial: 1D. 9-11; 2D. 60-63; A. 54-64

Talla: màxima 65 cm; comuna de 10 a 40 cm.

Diagnosi

Cos allargat, gros per davant i, lleugerament, comprimit per darrera. Escates molt petites; línia lateral contínua fins a la caudal, amb 120-140 escates. Ulls grans i rodons. Boca relativament gran, amb una placa dentària, en forma de V oberta, al vòmer. Sota la mandíbula creix un barbilló. Dues aletes dorsals sense espines; sense cap radi allargassat a la primera aleta dorsal. Una sola aleta anal, de base llarga, formada per radis tous. Les pectorals són curtes i arrodonides. Les ventrals, filamentoses, amb 3 radis (un bifid) que no arriben a l'origen de l'anal. La coloració general és marró vermellós fosc, amb el ventre una mica més clar. Les aletes anal, caudal i les dorsals amb una línia longitudinal, de situació mitjana, fosca. Sense taca fosca a la meitat de la segona aleta dorsal.

Comportament i distribució geogràfica

Espècie demersal que viu per sobre dels fons de roca, fang i sorra fins als 650 m, però més freqüentment entre els 250 i 600 m. Actiu durant la nit, s'amaga entre pedres i roques durant el dia. S'alimenta, essencialment, de petits peixos i diversos invertebrats. L'època de reproducció és de gener a maig.

Es troba a la Mediterrània Occidental (rara o no hi és a l'Oriental). A l'Atlàntic Oriental, des del golf de Biscaia fins a Mauritània.

Pesca

Carn de bona qualitat. És una espècie relativament apreciada. La pesca és del tipus semiindustrial i artesanal, principalment, amb arts d'arrossegament (art de bou); també es captura amb tremalls i palangres de fons i línies de mà.

NO ESTÀ REGULADA NI TÉ TALLA MÍNIMA LEGAL